

Wie ben ik toch?

Knuffelen met idolen of vechten met emoties: tienermeisjes zijn baas in eigen kamer >> 6

• Informeren • Inspireren • Entertainen © RANA MATAR

Taal van tegenwoordig
Woordenboekenmaker Prisma zoekt heil bij gekke nederhoppers >> 3

De jacht op één voetballer
M-redacteur Lander over zijn queeste naar de ontbrekende Paninisticker >> 4-5

Propere oren
Spitstechnologie van Abbey Road Studios nu ook voor iPod >> 12

AMAL, Beiroet, Libanon, 2010. ©RANIA MATAR

GEORGINA, Roxbury, VS, 2010. ©RANIA MATAR

TORI, Exeter, VS, 2010. ©RANIA MATAR

AI, Boston, VS, 2010. ©RANIA MATAR

DIMA, Beiroet, Libanon, 2010. ©RANIA MATAR

HELEN MEI, Roxbury, VS, 2010. ©RANIA MATAR

Mijn kamer, mijn koninkrijk

Oase, burcht, speeltuin of rariteitenkabinet: Fotografe Rania Matar legt met haar project 'A Girl and Her Room' vast dat een meisjeskamer niet zomaar een kamer is.

Charlotte Van Hacht

Meisjes worden tienermeisjes zonder dat je er erg in hebt. Het ene moment zit dochterlief nog vrolijk tegen haar knuffeldieren te praten, wat later wil ze zwarte kleren aan en vindt ze alles stom en saai. Al snel gaat de balvis haar kamer herinrichten. Dat leuke giraffe-behangpapier wordt genadeloos overschilderd en Disney-figuren maken plaats voor rocksterren. Haar kamer wordt haar burcht. De vier muren van de kamer moeten elke storm in haar verwarde hoofd en uitdijend lijf toeren. Soms barricadeert ze zelfs de poorten, want haar ouders negeren het 'EERST KLOPPEN AUB!'-bordje dat ze met fluo-

stiften op papier zette. Na een zoveelste ruzie met ma en pa knalt ze de deur van haar kamer koppig dicht. Binnen voelt het pubermeisje zich veilig. De ruimte is slechts een slordige 12 vierkante meter groot, maar bevat haar hele wereld. Er heerst overdaad. Posters en prentjes bedekken alle wanden. Elke vierkante meter vloer is bezaaid met uitgegrapte panty's en cursussen. De meisjeskamer is een bondgenoot. Het bed weet dat ze die ene keer niet ziek was, maar niet met een paus op haar neus naar school durfde. De vloer herinnert zich de jongen die 'huiswerk kwam maken'. Het bureau houdt stil dat ze al uren dromend heeft doorgebracht, met een onaangeroerde cursus biologie tussen haar ellebogen. Het raam ging gewillig open toen haar rokende vriendinnen stiekem een sigaret

opstaken. En de spiegel in de hoek kent al haar onzekerheden. Wanneer het tienermeisje groot wordt en de storm in haar hoofd wat gaat liggen, maakt de meisjeskamer plaats voor een kot en het kot voor een appartement of huis. Na elke verhuizing worden de muren kalef en soberder. Haar oude kamer lijkt een rariteitenkabinet. Confrontierend. Nog erger dan foto's van toen, waarin ze vanachter een bles kwaad in de lens kijkt. Heet eerlijk wet, want geen enkele plek zal ooit nog in die mate haar gemoed weerspiegelen. Met pijn in haar hart ziet ze haar ouders plannen smeden om de ruimte een nieuwe bestemming te geven. Binnenkort gaan de posters van de muur en verandert de burcht genadeloos in een hobbykamer voor pa of een extra bureau voor ma.

LUBNA, Beiroet, Libanon, 2010. ©RANIA MATAR